

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sat frequens multis cœna est, quibus magna cœna est infrequens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

posse quantumvis innoxios puniat; nec infligant à Deo poenam semper esse notam & signum peccati culpæ: hoc tamen dici non potest, cum aliquos Deus, nominatim ut nocentes & particularis noxiæ reos puniat. Sic autem invitatos puniat, sic illos antè peccasse iudicat, sic iudicatos condemnat. Aut certe si sunt innocentes, quomodo iuste tanquam nocentes iudicantur & condemnantur? O quam ille contrà sapientiùs, qui sic Deo loquebatur; *Nunquid perdes iustum cum impio? absit à te ut rem hanc facias. Et occidas iustum cum impio, fiat que iustus sicut impius. Non est hoc tuum qui iudicas omnem terram, nequaquam facies iudicium hoc.* I. e. m. q. Sapientis: *cum sis iustus, iuste omnia disponis, iustum quoque qui non debet puniri, condemnare, externum existimas à tua virtute.*

Abrah.
Gen. 18.

Sap. 12.

Gen. 3.

Quamobrem Christus, ut dictum est, cum recusantes invitatos tanquam reos puniat, non potest in illis puniendis dici iustus, si non essent rei; nec potest dubitari quin illum tanquam iniustum accuset, qui ab eo punitos excuset tanquam innocentes, ac proinde tandem agnosce quid sit se à cœna vel sacra mensa excusare. Non est tantum, non est se privare fructu tam uberi, qualis inde colligitur, sed est crimen accersere, poenasque consequentes, quibus advertendis nulla prosit excusatio. Sunt illa scilicet ficus folia, quibus se primi nostri parentes obtegere voluerunt, cum ejus fructu potius uti debuissent, ut rectè observavit S. Ambrosius: *Posteaquam, inquit, primi parentes spolia os se illa sinceritate & simplicitate viderunt integra incorruptaque natura, quarere mundana & manufacta ceperunt, quibus nuda sua mentis operirent. Docet ergo me Adam quid sint folia, qui posteaquam peccavit, de folio ficus, fecit sibi cinctorium, qui de fructibus magis ejus gustare debuerit. Fructum iustus eligit, folia peccator. Voluit se operire quibusdam ficus foliis, fortasse quibusdam manibus & umbratilibus sermonibus, quos compositis mendacis assuens ad operiendam conscientiam sua mentis, factique velamen, peccator in xii, ut pudenda sua contegat. Iacit enim super se folia, qui culpam velare desiderans, aut diabolum delicti memorat auctorem, aut carnis præteritum illecebras, aut alium quempiam persuasorem prodit erroris.*

Vide in 4. parte, Feria 5. Hebdomada 18, ubi contra omnem excusationis speciem hæc declaratur Veritas:

Si non agis quod vult Deus, hoc unum infans habes quod respondeas, *Nolo, non placet,*

Quia verò non ad cœnam tantum, sed ad cœnam magnam vocamur, hinc alterius accipitur proponendæ veritatis causa, contra illos qui minus dignè quam deberent, accedunt ad sacramentam: & minus fructuosè quam possent, inde recedunt.

Sat frequens multis cœna est, quibus magna cœna est infrequens.

Quos à cœna videlicet res humanæ non avocant, hos à cœna magna sæpe impediunt.

RATIO postrema partis qua priorem declarat, hæc est inter alias, quod cœna magna dicatur Communio integra & plene fructuosa.

Sed à tali Communione non avocant, sed impediunt quos à Communione non avocant.

Ergo quos à cœna res humana non avocant, hos à cœna magna sæpe impediunt. Quod cum sit valde damnosum, in id præcipue tibi est incumbendum, ut quantum impediti nolles humanis rebus à frequenti Communione, tantum prospicias, ne his ipsis impediari ab integra & plene fructuosa.

I. PUNCTUM.

AGITATAM sæpe hanc quæstionem Authores memorant, *Quoânam esset in cunctis rebus maximum in minimo.* Sunt qui artificis illius opus esse dixerunt, vel quo apis navim suis omnibus instructam armamentis tegebat alis suis: vel quo rotatum horologium in unius annuli pala continebatur. Alii hominem esse affirmant, qui mole quantumvis exigua totam rerum universitatem ita repræsentat, ut alter esse mundus dicatur. Alii de hominis oculo id verius posse asseri contendunt: quid enim pupilla minus in qua cœli & terræ simul recipi posset visio? Cordi humano denique singulariter id convenire visum est pluribus, quod innumera & propè infinita essent quorum capax est cor humanum, sive ut illa possidere desideret, sive ut amando possideat.

At quæ sunt artis & naturæ transcendamus, ut quæ sunt gratiæ contempleremur. Una una est cœna magna, de qua quod quæritur, verissimè dici potest, *maximum esse in minimo.* Da enim minimam, quæ dari potest, panis particulam, & in illa quod maximum dari possit, tibi offeretur, si accesseris animo rebus creatis vacuo; nam hoc unum præsertim cœnæ obstat magnæ, cum qui accedunt, humanarum rerum affectibus implicentur.

Hoc